

[Statsministeren]

Naturligt nok har befolkningen haft mange spørgsmål til skattereformen. Det er spørgsmål, der først og fremmest trænger sig på for den enkelte, og det væsentligste er vel: Bliver der nu virkelig tale om en mere rimelig skatteordning, mere rimelige skatteforhold, lettelser for den almindelige skatteyder? Svaret er: Ja, det bliver der.

Jeg hører en del mennesker sige: Det lyder jo meget godt, det lyder næsten for godt til at være sandt, pengene skal jo komme et eller andet sted fra. Det sidste er fuldkommen rigtigt, men lad os nu fastholde kendsgerningerne i regeringens skattereform:

Skatteomlægningen fjerner den skattemæssige usikkerhed, så alle nu kan forvise sig om, hvilke spilleregler der vil gælde i resten af dette århundrede. Hverken boligejere eller erhvervsliv vil blive ramt negativt af reformen, tværtimod lever regeringen fuldt ud op til garantien fra regeringsgrundlaget. Skattereforens kernepunkt er lavere skat på arbejde sammenholdt med, at vi bruger det samfundsøkonomiske råderum til at underfinansiere i de første år, hvilket jo også betyder, at vi herigennem sikrer, at beskæftigelse og vækstmuligheder bliver større. Samtidig fastholder vi, hvad der er meget vigtigt og afgørende, en fornuftig fordelingsmæssig profil. Vi sætter for alvor ind over for skattetænkning, som jo er en selvstændig finansieringsdel af skattereformen i de år, der følger efter, og en styrkelse af skatetelningen. Og så støtter skattereformen klart det grønne perspektiv.

Ikke mindst debatten herinde, men jeg tror egentlig også i befolkningen, har skabt megen opmærksomhed omkring boligejernes forhold, specielt i forbindelse med skattereformen. Det hænger selvfølgelig sammen med den mistrøstige situation, som boligmarkedet har befundet sig i. Bliver boligejerne nu bedre eller dårligere stillet gennem regeringens politik? Ja, i virkeligheden er det måske allerede i dag noget overflødigt at besvare det spørgsmål. Det er vist kun her på Christiansborg, at nogle stadig kan finde på at hævde, at regeringens politik er til skade for boligejerne.

Det kan ikke rigtig bruges til noget af dem, der i det daglige føler skoen trykke på grund af deres husudgifter. Familier i ejerbolig er i fuld gang med at finde ud af, at regeringens udspil giver store forbedringer i deres situation. Lad

mig kort nævne nogle af grundene hertil: rentefaldet og de nye muligheder for omlægning af lån, den lavere lejeværdi, tilskuddet til reparation og vedligeholdelse, den midlertidige lempelse af stempelafgiften – sammen med de øgede forbrugsmuligheder, som skattereformen og den øgede økonomiske aktivitet giver, betyder det stigende huspriser. Forbedringer for familier i ejerboliger er samtidig tilrettelagt sådan, at balancen med lejeboligformen er sikret.

I de senere år er det mange gange blevet slået fast, at man skal tage hensyn til miljøet i de politiske beslutninger på alle områder. Også her er det vigtigt i dag at fastholde, at regeringens skattereform er det første konkrete eksempel på, at man i forbindelse med større økonomiske udspil også har taget afgørende miljøhensyn.

Hvilke miljøpolitiske perspektiver ligger der da i skattereformen? De grønne afgifter er et skridt i den rigtige retning. De knappe naturressourcer bliver i dag misbrugt alt for meget, fordi de er for billige, og samtidig bliver arbejdskraften, som er forholdsmæssigt dyrere i forhold til naturressourcerne, brugt alt for lidt. Det bliver der nu rettet op på med skattereformen: højere pris på forbrug eller misbrug af miljøet giver provenu til sænkning af skatten på arbejdsmarkedet.

Der er store perspektiver i at gå videre ad den vej både nationalt og internationalt. Med omlægningen til grønne afgifter og med den eksisterende CO₂-afgift markerer Danmark sig som foregangsland på dette område. På EF-topmødet i København bragte det danske formandskab for første gang denne problemstilling op i forbindelse med ledernes diskussion af den økonomiske politik. Også økonomiministeren, energiministeren og miljøministeren har gjort en meget aktiv indsats for at få dette ind i EF-drøftelserne om koordinering af den økonomiske politik.

Regeringen vil føre den grønne linie videre, så også virksomhederne i højere grad bliver omfattet af den. Vi vil til efteråret tage fat på forhandlinger med erhvervslivet herom. Tanken er jo, at indtægter fra disse afgifter skal føres tilbage til virksomhederne og finansiere en målrettet miljøindsats dér. Nogle er utålmodige og mener, at vi skal gå hurtigere frem med at pålægge virksomhederne grønne afgifter.